

Publicerad 2012-02-03 23:42 av © Birgitta Wäppling

Älskade svärmor, vart för dina himlar dig?

och jag ska låta dina ord vila inom mig

bygga vårt bo på din erfarenhet

och låta ditt lugn sprida sig inombords

imorgon är måstena inte större

än att vi kan låta tiden stanna en stund

världen får vänta på våra erövringar

tills själarna hunnit ikapp

det går vita gäss över Vättern

och jag vet att du hellre stannar på land en sådan dag

Minns du hur vi i remmalag for med häst och vagn till Kumlaby kyrka

hur du väntade på en bänk med barnbarnet

medan din son och jag klättrade upp i det avkapade kyrktornet?

Minns du hur vi tillryggade sträckorna i bil över landskapet

medan semestern krympte

och våra tidsluckor enades?

Imorgon är kistan inte närmare

än tusen tranor på Hornborgasjön

och våra handbuketter vilar mot knäppta händer

och det svarta linnet skrynklar sig mot knäveckan i kyrkbänken

för du färdas mot högre himlar nu

och kistan är bara en förevändning för sorgen att stanna till

det är ljus och blomsterprakt och någonstans sånger

för vi vet inte längre varifrån tonerna kommer,

bara att du stryker med din varsamma hand längs dina barns pannor

betraktar dina barnbarn och ser dem leka

låter dina visa ord få göra oss sällskap

och vi vet att det är nu när din pannas veck har slätats ut

som du följer oss med blicken

ger oss ditt fulla stöd

där vi går

vidare i livet

© Birgitta Wäppling, 3 februari 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten